

تماشاخانه

تراژدی کرلادر آینه پرده خوانی

ستاره جاوید

● **برده اول:** ۶۱/۱۱۰ هجری، **کرلانه** «نه بزرگ امام حسین(ع)» شهادت اندوه‌بار و جاودانگی ابدی او را رقم می‌زند. تراژدی کرلنا کلید می‌خورد و روی تاریخ را سفید می‌کند. حضرت زینب(س) خبرنگار و نقال کرلار، واقعه وحشتناک عاشورا را شهر به شهر روایت می‌کند. به گفته مورخان اگر روایت زینب(س) و سخنرانی مشهور او در کاخ یزید نبود، فاجعه تراژیک عاشورا در کرلار تمام می‌شد.

برده دوم: ۱۱۰/۱۲۴ هجری، **تهران**

۱۲۷۵ سال بعد، هنوز همچون هم‌راه‌ها، دوستان‌دارن مکتب حسین(ع) سینه‌به‌سینه و نسل‌به‌نسل در سرما و گرما، سونگنامه سومین امام‌شعیان را به شیوه‌های گوناگون برای هم نقل می‌کنند و در تمامیت مظلومیتش اشک اندوه می‌ریزند. این‌های سنتی و مذهبی ایرانی، همصدا با آحاد مردم به پا می‌خیزند و برای روایت تراژدی «کرب‌ولاء» قد علم می‌کنند. علم‌سازان، نقاشان، نقالان و راویان، هنر و تاریخ را در هم ادغام می‌کنند تا شکل گیرد آنچه امروز به پاسداشت شهادت امام‌حسین(ع) و واقعه غبار عاشورا به نسل معاصر رسیده است. پرده‌خوانی در ایران، خاستگاه پانصدواندی‌ساله دارد. این‌هنر دیرین و ساده و خاص که تولدش به زمان صفویه بازمی‌گردد، زبانی ایرانی‌است برای روایت سونگنامه‌ها و غم‌نامه‌ها و رشادت‌نامه‌های قهرمانان و مردان و زنانی که روایت قهرمانه‌شان، قصه‌های شگفتی است از فدکاری و عشق محض. با آمدن شاه‌اسماعیل صفوی، هنرهای آیینی سنتی مرتبط با مذهب جان تازه‌ای یافت و روح تازه‌ای به مذهب تشیع دمیده شد. پرده‌خوانی با فلسفه زنده نگه‌داشتن همین آیین‌ها شکل گرفت و بالنده شد. نقال، پای ثابت این هنر است. نقالی و پرده‌خوانی که به همت هنردوستان ایران در سال ۸۹، به ثبت جهانی یونسکو رسیده است، شیوه جالبی برای روایت این رشادت‌ها و فداکاری‌هاست؛ شیوه‌ای ساده که نقال در مقابل پرده‌های عتیقه و ارزشمند قدیمی که مملو از نقاشی‌های ساده قهوه‌خانه‌ای‌است، می‌ایستد. پرده‌ها را با دقت و مراقبت تمام، ورق می‌زند و قصه‌های متعدد نهفته در سینه هنر پرده را که حاوی داستان‌های بسیاری‌است بیرون می‌کشد و برای تماشاچیان نقل می‌کند. نقال با چابکی تمام از این سبوی پرده به سوی دیگر می‌رود و قصه‌ها را روایت می‌کند. تنها سلاح نقال، صدا و چابکی اوست. خلجانی که نقال به صدایش می‌دهد و جزو و مدهای حساب‌شده‌ای که باید رنگ صدایش داشته‌باشد در تاثیرگذاری این هنر و روایت قصه‌های شگفت، نقشی ندارد. قصه‌های نغزی که در ترکیب با این چهره‌های ساده نقاشی‌شده روی پرده، فضای روح‌بخشی را برای دوستداران این هنر ایجاد می‌کند. دوستدارانی که آمده‌اند تراژدی کرلار را به شیوه‌ای دیگر بشنوند و اشک اندوه پریزند، شب نلسوعا، شهر کتب مرکزی میزان مردمی بود که برای شنیدن روایت مرشدمحسن میرزاعلی، مدیر خانه نقالان ایران، از واقعه عجیب عاشورا، مشتاقانه به آنجا رفته بودند. مرشد تراژدی کرلارادر هفت‌پرده و تلفیق چند هنر برای دوستداران حضرت‌تش روایت کرد. پرده‌خوانی یکی از هنرهای آیینی و سنتی است. مرشد میرزاعلی می‌گوید: به فراخور حال حضار و فضای امشب، در پرده‌خوانی و اجرای امشب چند هنر را با هم تلفیق کردم. مناجات‌خوانی، بحر طویل‌خوانی، جزخوانی، مقتل‌خوانی حماسی، نقل‌گوی، پرده‌خوانی و آواز در خوانش او از واقعه نلسوعا و عاشورای حسینی دیده و شنیده می‌شود. به گفته مرشدمیرزاعلی، هنر نقالی از مکتب پدران و مرشدان قدیمی به‌صورت تجربی و سینه‌به‌سینه به نقالان جوان نسل ما رسیده که تعدادشان از انگشتان دست فراتر نمی‌رود. انجام تحقیق و پژوهش مداوم، آموختن تئوری علمی پرده‌خوانی و اجرای روزآمد، سه‌مولفه اساسی در حفظ و نو نگه‌داشتن این هنر دیرین است. متجرب‌خوانی، مد‌خوانی، ستایش‌خوانی، حد‌خوانی و... پایه‌های اصلی نقالی ایرانی است که هم در شاهنامه‌خوانی و هم پرده‌خوانی تراژدی کرلار پایه‌های ثابتی هستند از استقبال و اقبال که عموم مردم، اعم از ایرانیان و غیرایرانیان در کشورهای همسایه به این هنر دیرین نشان داده‌اند، می‌توان گفت پرده‌خوانی، زبانی جهانی برای احیای هنرهای آیینی‌سنتی ایرانی و انتقال پیام شادی‌ها و غم‌ها و روایت فداکاری‌ها، قیام‌ها و رشادت‌های قهرمانان تاریخ است. مرشد می‌گوید: «از خوبی‌های این هنر این است که زمان، مکان و بی‌ارن حاضر در صحنه (تماشاگران و حضاران)، بر چگونگی این هنر تاثیر گذارند. یعنی شما می‌توانید به فراخور فضا در اجرای خود دست ببرید و هنر خود را با بضاعت و اعتطاف تمام به معرض نمایش بگذارید و محدودیتی ندارید. پرده‌خوانی وسیله بیان مناسبی است. پدران ما برای احیای این هنر، کنکه خورندند و زحمت‌ها کشیدند تا به دست ما برسد. می‌توانیم پرده‌خوانی را وسیله‌ای کنیم برای احیای فرهنگ و هنر ایرانی و آن را به جهانیان معرفی کنیم.» پرده‌خوانی و نقالی، هنری دیرین و کم‌هزینه است که به طراحی صحنه و نورپردازی و بر طمطراق نیاز ندارد. تنها بازیگر این هنر، نقال است و عشق و دانش او در تسلط بر پرده‌ها و قصه‌ها، تمام بضاعت نقال، صدای او و پرده‌ای ارزشمند تاریخی است که ارزش کلکسیونبی دارد. کالی‌است نقال اراده کند و پرده‌ها را با عشق به دوش کشد و رسانه تاثیرگذارش را در هر نقطه و در هر منطقه و در دل هر جمعیتی به زمین زند و پیشام را روایتش را با صدایی شیرین و هیجان‌انگیز برای دوستداران این هنر روایت کند. پرده‌خوانی، کم‌هزینه‌ترین و ساده‌ترین خواشی‌است که می‌توان برای بیان رشادت‌ها و فداکاری‌های قهرمانان ملی و مذهبی و عشق محضی که ایران به تاریخ هبه کردند و جاودانه شدند، به خدمت گرفت.

تصحیح و پوزش

● در مصاحبه با محمود دینی که روز چهارشنبه ۱۴ آبان در صفحه ۹ روزنامه شرق منتشر شد، آمده است که زنجانی ۲۵ هزار میلیارد ریال هزینه سورتیت کرده که این غلط تایبی بوده و به این وسیله از خوانندگان پوزش می‌خواهم.

فرانک آرت‌ت‌وارد بیمارستان دی که شدم، فقط کافی بود نام «مسعود کیمیایی» را ببرم تا کارمند بخش اطلاعات بیمارستان، بدون وقفه، طبقه و شماره اتاق او را اعلام کند.

در طبقه سوم، پشت در اتاق، مملو از گل بود. معلوم بود پیش‌ازاین خیلی‌ها به ملاقات آمده بودند. از همان ابتدا با در بستهای مواجه شده بودم که روی آن علامت «ورود ممنوع» نقش بسته بود. چند نفر از خبرنگاران هم پشت‌در انتظار می‌کشیدند تا اتاق خالی شود. ملاقات نوبتی بود. بعد از خوش‌ویش با همکارانم بالاخره نوبت من رسید. وارد شدم و سلام کردم. مسعود کیمیایی با خوشرویی نام روزنامه را تکرار کرد. جوابی حالش شدم، گفت: «روزهای سختی را پشت‌سر گذراندم. اما خوشبختانه حالا وضعم بهتر است.» کم‌کم تعداد ملاقات‌کنندگان زیادتر شد. منتظر پولاد هم بودیم، اما ظاهر او هم سرما خورده کمی دورتر از

مجسمه‌ها دوباره توجه خریداران موسسه حراج ساتینز را به خود جلب کرده‌اند. این‌بار مجسمه‌ای از آلبرتو ژاکومتی در این حراج به قیمت ۱۰۱ میلیون دلار فروخته‌شد.

به گزارش آسوشیتدپرس، یک‌مجسمه نادر از آلبرتو ژاکومتی، هنرمند شناخته‌شده سوییسی که در سال ۱۹۵۰ خلق شده است، در حراج سه‌شنبه ساتینز ۱۰۱ میلیون دلار فروخته‌شد. این مجسمه «ارابه» نام دارد و الهه منجمدشده‌ای درحال حرکت را به تصویر کشیده که به‌نظر می‌رسد نشانه‌ای از امید برای نسل پس از جنگ است و یکی از دستاوردهای اولیه هنر مدرن محسوب می‌شود. این مجسمه به مدت چهاردهم در یک‌مجموعه خصوصی نگهداری می‌شد و از همان ابتدا هم فروشی بیش از صد میلیون دلار برای آن تخمین‌زده شده بود که در نهایت، توانست گران‌ترین اثر ارزش‌گذاری‌شده طی یک‌هفته حراج ساتینز شود. هرچند هویت خریدار آن تاکنون مشخص نشده است. ژاکومتی یکی از هنرمندان شناخته‌شده در جهان است که آثارش در بسیاری از موزه‌های دنیا از جمله موزه هنرهای معاصر تهران نگهداری می‌شود و گران‌ترین اثر فروش‌رفته از او ۱۰۴ میلیون دلار در حراج ساتینز ۲۰۱۰

تخت ایستادم. آقای طبعی، بازیگر فیلم‌های کیمیایی، وارد اتاق شد و با بغض، ناراحتی خود را ابراز کرد. از اتاق بیرون آمدم. فقط صدای نازاحتی او را می‌شنیدم. محمد حیدری، رئیس موزه سینما، هم حضور داشت و گفت: قرار است آقای ایوبی هم بیاید. همزمان صداها بیشتر شد. برگشتم. دیدم دکتر «حجت‌الله ایوبی» معاون وزیر و رئیس سازمان سینمایی کشور با همراهان به سمت اتاق می‌آیند. در این دیدار، جمعی از مدیران سازمان هم

حضور داشتند مثل: «علیرضا رضاده»، مشاور ارشد سازمان و «آرش امینی» رئیس بخش بین‌الملل سازمان. هرچند یکی از غایبان این دیدار، محمد احسانی، معاون آثار سینمایی و سعی و بصری سازمان سینمایی، بود که چندی است وقت خود را روی بازدید از سایت‌ها، خبرگزاری‌ها و پروژه‌های سینمایی متمرکز کرده‌است. دوربین‌های عکاسی و تصویربرداری هم روشن شدند. در این ملاقات کوتاه ایوبی، ضمن احوال‌پرسی و آرزوی

برای بار دوم در ساتینز

«ژاکومتی» صد میلیون دلاری شد

سحر آزاد

AP

بوده است. سیمون شاو، یکی از مدیران بخش هنر مدرن و امیرسونیست‌های ساتینز نیز گفته است که این مجسمه حماسی، سمبلی از دوران نوسازی پس از جنگ جهانی دوم است. همچنین روز سه‌شنبه، مجسمه

انتقاد مدیرعامل «خانه سینما» از «سازمان سینمایی»

دولت یازدهم با همه حسن‌نیت به برخی جریان‌ها باج می‌دهد

به هزینه ارتباطی ندارد و به مدیریت مربوط است.» مسگرپور که این حرف‌ها را در حاشیه صحبت‌هایش درباره صندوق بیمه‌بیکاری و طرح امنیت‌شغلی زده بود، افزود: «امنیت‌شغلی یک مفهوم کلی است که یک‌سری زیرشاخه‌ها دارد، برای مثال یکی از زیرشاخه‌های آن، صندوق بیمه‌بیکاری و یکی دیگر از زیرشاخه‌های آن؛ نمایش فیلم است که همگی باید دست به دست هم دهند تا امنیت‌شغلی فراهم شود. گاهی ممکن است دولت‌ها؛ امنیت‌شغلی را در یکی، دو کلمه ترجمه کنند و زمانی که می‌گویم امنیت‌شغلی، تصورشان بر بیمه‌بیکاری است یا تصوراتشان این است که تنها کسانی که عضو صنف هستند؛ حق فعالیت دارند یا شرایط مشابهی. اما ما در طرح امنیت‌شغلی گفتیم این‌ها باید متوازن تغییر کند؛ برای مثال، اگر صندوق بیمه‌بیکاری را اندازی نشود اما عضویت در نهادهای صنفی شرط نباشد؛ هرکسی می‌تواند وارد صندوق شود و تمام اهداف صندوق تأمین نمی‌شود.»

مدیرعامل «خانه سینما» با اشاره به اینکه تاسیس صندوق بیمه‌بیکاری گام خوبی است اما همه اهداف امنیت‌شغلی را تأمین نمی‌کند؛ هم گفت: «متأسفانه دولت قبل اساساً با این مفهوم سر عناد داشت بنابراین در آن فضای پرسو-وتقاهم اصلاً پرداختن به امنیت‌شغلی و بیمه‌بیکاری سینماگران برای آنها شوشی بود. طنز دیگر این بود که آنها به گوشه‌ست و مرغ به اهالی هنر بدهند و صف‌های طولبی را برای این کار تشکیل دهند.»

قسمت دوم حرف‌های مسگرپور ناظر به اختلافات ادامه‌دار سینماگران است. او معتقد است «دولت یازدهم با همه حسن‌نیت، به برخی جریان‌ها باج می‌دهد، و می‌افزاید: «حل‌کردن این نوع موضوعات

مسوولان سینمایی از کیمیایی عیادت کردند

بهبودی «سلطان»

سلامتی برای این کارگردان سینمایی ایران، عنوان کرد: «خوشبختانه روند درمان تاکنون رضایت‌بخش بوده و سازمان سینمایی جهت بهبود آقای کیمیایی اعلام آمادگی می‌کند.» مسعود کیمیایی هم با ابراز خرسندی و تشکر از حضور همدلانه هنرمندان و مسوولان سینمایی اظهار امیدواری کرد که فضای فرهنگی کشور، حال و روز سنمای ایران را بهتر درک کند. اما لایلاي حرف‌های کوتاه ایوبی و کیمیایی هم برخی جملات نامفهوم به گوش می‌رسید. کیمیایی به نامه و مجلس اشاره می‌کرد، درست نشنیدم، اما فرصت هم کوتاه بود. چون قرار بود دکتر، کیمیایی را معاینه کند. ایوبی و هیات همراه اتاق را ترک کردند. مسعود کیمیایی، به‌دلیل عارضه خون‌ریزی معده، از ابتدای این هفته در بیمارستان دی بستری شد و بعد از ماندن چندروزه در بخش مراقبت‌های ویژه، به بخش عمومی انتقال یافت.

● **شرق:** فیلم سینمایی «پادش» به کارگردانی کمال تبریزی، بعد از شش‌سال پروانه نمایش دریافت کرد تا با نام اصلی خود یعنی «از رئیس‌جمهور پادش نگیرد» در سینماهای کشور اکران شود. به گزارش مهر، بعد از گذشت شش‌سال از ساخت «پادش»، این فیلم که در دولت گذشته توقیف شده بود، از سوی سازمان سینمایی به ریاست حجت‌الله ایوبی پروانه نمایش دریافت کرد و پخش آن به دفتر بخش فیلمسازان با مدیریت حبیب اسماعیلی واگذار شد و این‌دفتر در حال آماده‌کردن «پادش» برای اکران در شش‌ماه دوم سال است. این فیلم در دوران جواد شمقدری ساخته شد، ولی به بهانه اینکه خط‌قرمزهای اعتقادی و سیاسی را رعایت نکرده است، پروانه نمایش دریافت نکرد. سیدمحمد حسینی، وزیر وقت ارشاد در سال ۱۳۸۸ و یکسال بعد از ساخت این فیلم سینمایی رسماً اعلام کرد که «پادش» توقیف شده است. فیلم سینمایی «پادش» به کارگردانی کمال تبریزی در سال ۱۳۸۷ ساخته شد. رضا مقصودی، نویسنده‌گی و مهدی کریمی تهیه‌کنندگی آن را برعهده داشتند. آتیلا پسیانی، احمد آقاوی، حسن معجونی، بهمن زین‌پور، عباس آجانی‌تاش و رضا‌بهبودی نیز بازیگران آن هستند و ماجرای یکی از مدیران مهم دولتی است که به سفر حج می‌رود و انتظار دارد در آنجا مانند یک شخصیت سیاسی با وی برخورد شود اما با او مانند یک فرد معمولی برخورد می‌شود.

سال‌های ۱۹۱۱ تا ۱۹۱۲ ساخته شده و یکی از آثار نادر مجسمه‌سازی به‌شمار می‌رود که از توده سنگ‌های بازمانده از محوطه‌های ساخت‌وساز شهر پاریس تراشیده شده است. به اعتقاد شاو، فروش این مجسمه‌ها باعث شده است بازار، کشف مجددی از آثار حجمی داشته باشد و مجسمه درحال حاضر از مطلوب‌ترین آثار هنری است. سومین فروش برجسته ساتینز به یک تابلو نقاشی اختصاص پیدا کرد و تابلویی با گل‌های داوودی و شقایق اثر وئسان ونگوگ، نقاش صاحب‌نام هلندی ۱۷میلیون دلار فروخته‌شد. این تابلو سماه بیش از مرگ نقاش کشیده شده و تخمین‌های پیش از فروش آن، ۵۰ تا ۵۰۵ میلیون دلار برآورد شده بود.

حراج ساتینز درحالی برگزار شد که همزمان با آن حراج کریستیز آغاز به کار کرد و تا ۱۲ نوامبر ادامه خواهد داشت. در این دوحراج آثار مربوط به هنر دوران مدرن، بعد از جنگ جهانی، معاصر و امیرسونیست‌ها با ارزشی حدود ۱۷/۷بیلیون دلار درحال مزایده است. رکورد گران‌ترین قطعه هنری فروخته‌شده در یک حراج نیز به تابلو «سفاوند از لوسین فریود» اثر فرانسیس بیکن تعلق دارد که در حراج کریستیز سال قبل ۴۲ میلیون دلار فروخته‌شد.

● **هنر آنلاین:** ۹ معمار ایرانی، نامزد دریافت جایزه مسابقه بهترین معماران سال خاورمیانه شدند. ایران امسال در نهمین دوره از مسابقه Middle East Architect Awards ۲۰۱۴ تا ۱۹ نوامبر در شهر دوسوی و برج جمیرا برگزار می‌شود، ۹ نامزد دریافت جایزه دارد. این مسابقه در ۱۵ بخش مسکونی، پایداری، فرهنگی، عمومی، تجاری، ورزشگاهی، هتل، کنسپت، دفاتر کوچک، دفاتر بزرگ، شرکت مهندسی، مهندس سال، مدیرعامل سال، معمار جوان و «معمار سال» برگزار می‌شود. رضا مفخر، کورش حاجی‌زاده، علیرضا تغایی، فرشاد کازرونی، شهاب میرزاییان و بهزاد اتابکی از معماران ایرانی نامزدهای دریافت این جایزه هستند. در بخش پروژه‌های مسکونی سال، پروژه «برج اختیاریه» از دفتر معماری «زما» به سرپرستی رضا مفخر و دو پروژه «خانه شرفی‌ها» و «خانه کوهسار» از دفتر معماری «دیگر» به سرپرستی علیرضا تغایی نامزدهای دریافت جایزه بهترین هستند. در بخش پروژه‌های فرهنگی سال، پروژه «یادمان شمس» از شرکت «BNS» به سرپرستی فرشاد کازرونی و پروژه «گالری شهری مسجدجامع اردبیل» از دفتر معماری «استودیوی معمار» نامزدهای دریافت جایزه شده‌اند. در بخش پروژه‌های عمومی سال، پروژه «۲۵میلیتری» از دفتر معماری «زما» به سرپرستی رضا مفخر و در بخش پروژه‌های تجاری سال، پروژه «نیایش» از دفتر معماری «بهزاد اتابکی» نامزد شده‌اند.

در دسر نیستند. یعنی کسی که سر پستی و سمتی می‌آید و مدیر دولتی می‌شود، می‌گوید قرار من با خانواده‌ام این نبود که یک یا دوسال سر کاری بیایم و قربانی بشوم و بروم. قرار بود زندگی و مدیریت کنم و مسایلی را درست بکنم و بعدها افتخار کنم که زمانی مدیر این بخش بودام. هیچ‌کسی حاضر نیست بگوید دوسال سر کاری باشم و دچار مسایلی شوم که گاه مجبور به خداحافظی هم بشوم.

سینمای امروز و «آن سه‌نفر»

عسگرپور همچنین به نفوذ نهادهای موازی در دولت برای ساخت فیلم اشاره کرده و می‌گوید: این لایه محافظه‌کاری به مدیریت سرایت می‌کند که مدیر برای اداره کردن یک موضوع باید محافظه‌کاری به خرج دهد و اگر لازم شد حتی دو یا سه فیلم را قربانی کند. اگر هم لازم شد به «خانه سینما» و آدم‌های دیگر کمک می‌کند تا تعادل ایجاد کنند. یعنی هم به «خانه سینما» کمک می‌کند و هم به

هر فردی که به خانه‌سینما فحش بدهد.»مدیرعامل خانه سینما چنین طرخی را موقت می‌داند و می‌گوید: «ممکن است این طرح در شش‌ماه جوابگو باشد اما در یکسال بعد جواب نمی‌دهد و به هرج‌ومرج و مشکل برخورد خواهد. خود من به‌عنوان مدیر یک نهاد صنفی می‌برسم چرا باید عضو کانون کارگردانان باشم وقتی مثلاً فردی که بیرون خانه‌سینماست راحت امتیاز و مجوز می‌گیرد؟ مثلاً دولت فعلی به سه‌نفر برخواهد خورد. من به‌عنوان مدیر یک نهاد صنفی می‌برسم چرا باید عضو کانون کارگردانان باشم وقتی مثلاً فردی که بیرون خانه‌سینماست راحت امتیاز و مجوز می‌گیرد؟ مثلاً دولت فعلی به سه‌نفر از کسانی که بیشترین تخریب خانه‌سینما را داشتند، وام‌های قابل توجه داده و زمانی که درباره این وام‌های کلان از مدیران سوال می‌شود، می‌گویند فیلم آنها ارزش زیادی داشته است. درحالی‌که این وام پاداش فریاندزدن علیه دولت جدید و بنوعی حق‌السکوت است. مثلاً در رسانه‌های تصویری فیلمی را خریدند که قبل از تلویزیون آن را خریده است و می‌گویند داریم حمایت می‌کنیم و آن فرد نیز دایم درحال حرف‌زدن علیه خانه‌سینما و دولت است و در خلوت هم به دولت و «خانه سینما» می‌خندند.»

البته حجت‌الله ایوبی، رئیس سازمان سینمایی در حاشیه عیادت از مسعود کیمیایی در گفت‌وگو با «شرق» با ابراز بی‌اطلاعی از چنین پرداخت‌هایی گفت: «چون نمی‌دانم، نمی‌توانم واکنشی نشان دهم.» عسگرپور در پاسخ به این سوال که آیا این کار برای حفظ سینما و خانه‌سینماست یا از ترس، گفت: «حتی اگر نیتشان خیر هم باشد غلط است زیرا در این‌صورت هدف، وسیله را توجیه می‌کند. من به‌عنوان مدیر هدفم این است که یک وضعیت آرامی را در سینما به وجود بیاورم بنابراین حق‌السکوت می‌دهم، خب پس زیرمیزی هم می‌شود داد، درحالی‌که این کار درست نیست و بنده خیلی این موضوع را قبول ندارم.»

چهار روز

پروانه نمایش «پادش» صادر شد

اکران فیلم «تبریزی» پس از ۶سال

● **شرق:** فیلم سینمایی «پادش» به کارگردانی کمال تبریزی، بعد از شش‌سال پروانه نمایش دریافت کرد تا با نام اصلی خود یعنی «از رئیس‌جمهور پادش نگیرد» در سینماهای کشور اکران شود. به گزارش مهر، بعد از گذشت شش‌سال از ساخت «پادش»، این فیلم که در دولت گذشته توقیف شده بود، از سوی سازمان سینمایی به ریاست حجت‌الله ایوبی پروانه نمایش دریافت کرد و پخش آن به دفتر بخش فیلمسازان با مدیریت حبیب اسماعیلی واگذار شد و این‌دفتر در حال آماده‌کردن «پادش» برای اکران در شش‌ماه دوم سال است. این فیلم در دوران جواد شمقدری ساخته شد، ولی به بهانه اینکه خط‌قرمزهای اعتقادی و سیاسی را رعایت نکرده است، پروانه نمایش دریافت نکرد. سیدمحمد حسینی، وزیر وقت ارشاد در سال ۱۳۸۸ و یکسال بعد از ساخت این فیلم سینمایی رسماً اعلام کرد که «پادش» توقیف شده است. فیلم سینمایی «پادش» به کارگردانی کمال تبریزی در سال ۱۳۸۷ ساخته شد. رضا مقصودی، نویسنده‌گی و مهدی کریمی تهیه‌کنندگی آن را برعهده داشتند. آتیلا پسیانی، احمد آقاوی، حسن معجونی، بهمن زین‌پور، عباس آجانی‌تاش و رضا‌بهبودی نیز بازیگران آن هستند و ماجرای یکی از مدیران مهم دولتی است که به سفر حج می‌رود و انتظار دارد در آنجا مانند یک شخصیت سیاسی با وی برخورد شود اما با او مانند یک فرد معمولی برخورد می‌شود.

● **هنر آنلاین:** ۹ معمار ایرانی، نامزد دریافت جایزه مسابقه بهترین معماران سال خاورمیانه شدند. ایران امسال در نهمین دوره از مسابقه Middle East Architect Awards ۲۰۱۴ تا ۱۹ نوامبر در شهر دوسوی و برج جمیرا برگزار می‌شود، ۹ نامزد دریافت جایزه دارد. این مسابقه در ۱۵ بخش مسکونی، پایداری، فرهنگی، عمومی، تجاری، ورزشگاهی، هتل، کنسپت، دفاتر کوچک، دفاتر بزرگ، شرکت مهندسی، مهندس سال، مدیرعامل سال، معمار جوان و «معمار سال» برگزار می‌شود. رضا مفخر، کورش حاجی‌زاده، علیرضا تغایی، فرشاد کازرونی، شهاب میرزاییان و بهزاد اتابکی از معماران ایرانی نامزدهای دریافت این جایزه هستند. در بخش پروژه‌های مسکونی سال، پروژه «برج اختیاریه» از دفتر معماری «زما» به سرپرستی رضا مفخر و دو پروژه «خانه شرفی‌ها» و «خانه کوهسار» از دفتر معماری «دیگر» به سرپرستی علیرضا تغایی نامزدهای دریافت جایزه بهترین هستند. در بخش پروژه‌های فرهنگی سال، پروژه «یادمان شمس» از شرکت «BNS» به سرپرستی فرشاد کازرونی و پروژه «گالری شهری مسجدجامع اردبیل» از دفتر معماری «استودیوی معمار» نامزدهای دریافت جایزه شده‌اند. در بخش پروژه‌های عمومی سال، پروژه «۲۵میلیتری» از دفتر معماری «زما» به سرپرستی رضا مفخر و در بخش پروژه‌های تجاری سال، پروژه «نیایش» از دفتر معماری «بهزاد اتابکی» نامزد شده‌اند.

در دسر نیستند. یعنی کسی که سر پستی و سمتی می‌آید و مدیر دولتی می‌شود، می‌گوید قرار من با خانواده‌ام این نبود که یک یا دوسال سر کاری بیایم و قربانی بشوم و بروم. قرار بود زندگی و مدیریت کنم و مسایلی را درست بکنم و بعدها افتخار کنم که زمانی مدیر این بخش بودام. هیچ‌کسی حاضر نیست بگوید دوسال سر کاری باشم و دچار مسایلی شوم که گاه مجبور به خداحافظی هم بشوم.

● **هنر آنلاین:** ۹ معمار ایرانی، نامزد دریافت جایزه مسابقه بهترین معماران سال خاورمیانه شدند. ایران امسال در نهمین دوره از مسابقه Middle East Architect Awards ۲۰۱۴ تا ۱۹ نوامبر در شهر دوسوی و برج جمیرا برگزار می‌شود، ۹ نامزد دریافت جایزه دارد. این مسابقه در ۱۵ بخش مسکونی، پایداری، فرهنگی، عمومی، تجاری، ورزشگاهی، هتل، کنسپت، دفاتر کوچک، دفاتر بزرگ، شرکت مهندسی، مهندس سال، مدیرعامل سال، معمار جوان و «معمار سال» برگزار می‌شود. رضا مفخر، کورش حاجی‌زاده، علیرضا تغایی، فرشاد کازرونی، شهاب میرزاییان و بهزاد اتابکی از معماران ایرانی نامزدهای دریافت این جایزه هستند. در بخش پروژه‌های مسکونی سال، پروژه «برج اختیاریه» از دفتر معماری «زما» به سرپرستی رضا مفخر و دو پروژه «خانه شرفی‌ها» و «خانه کوهسار» از دفتر معماری «دیگر» به سرپرستی علیرضا تغایی نامزدهای دریافت جایزه بهترین هستند. در بخش پروژه‌های فرهنگی سال، پروژه «یادمان شمس» از شرکت «BNS» به سرپرستی فرشاد کازرونی و پروژه «گالری شهری مسجدجامع اردبیل» از دفتر معماری «استودیوی معمار» نامزدهای دریافت جایزه شده‌اند. در بخش پروژه‌های عمومی سال، پروژه «۲۵میلیتری» از دفتر معماری «زما» به سرپرستی رضا مفخر و در بخش پروژه‌های تجاری سال، پروژه «نیایش» از دفتر معماری «بهزاد اتابکی» نامزد شده‌اند. در بخش پروژه‌های هتل سال نیز پروژه «امیران» از دفتر معماری «حاجی‌زاده و همکاران» به سرپرستی کورش حاجی‌زاده و در بخش دفاتر معماری کوچک سال هم دفتر معماری «منظر، بوم، نقش» به سرپرستی «شهاب میرزاییان» نامزد دریافت شده‌اند.

انتشار کتاب دوران مدیریت سیدمحمدبهشتی

● **«شرق»:** کتاب «گفت‌وگوهای سینمایی» که به بخش مهم تاریخ سینمای بعد از پیروزی انقلاب اسلامی- ۶۰- متعلق است از سوی انتشارات روزنه منتشر شد. این کتاب که به کوشش محمد ارژمند و محمدعلی حیدری به نگارش آمده، شامل مقالات، سخنرانی‌ها و مصاحبه‌های سیدمحمد بهشتی در دهه ۶۰ است. سیدمحمد بهشتی که به‌عنوان یکی از معماران سینمای بعد از انقلاب شناخته شده، در دوران مدیریت جواد شمقدری مورد هجمه فراوانی واقع شد، به‌طوری‌که مدیریت آن دوره را به «مهدکودک» تشبیه کردند. حال در این کتاب با واکوی سخنان و دیدگاه بهشتی، مخاطبان به تحلیل جامع‌تری از این مدیر سینمایی خواهند رسید. مقدمه این کتاب با موضوع «چرا دهه شصت؟» به‌قلم سیدمحمدبهشتی نوشته شده و تعداد صفحات آن ۴۹۵ صفحه است.